

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AHMET ULUÇAY'IN SİNEMA SEVDASININ ÖZETİ
**KARPUZ KABUĞUNDAN
GEMİLER YAPMAK**

JAKE GYLLENHAAL

NAOMI WATTS

CHRIS COOPER

HAYAT: KURULUM GEREKTİRİR.

YENİDEN BAŞLA

DEMOLITION

8 NİSAN'DA SINEMALARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

fabula

FRANCHISE

BLACK LABEL MEDIA

K

blu

#YenidenBaşla

AHMET ULUÇAY'A SELAM OLSUN

ARKA PENCERE OLARAK İÇERİĞİMİZİ ÇOK BİLİNÇLİ, İNCE HESAPLARLA ŞEKLİLENDİRDİĞİMİZİ SÖYLEYEMEYİZ. KAPAĞIMIZDAN BAŞLAYARAK SAYFALARIMIZIN ÇOĞU NEREDEYSE DOĞAÇLAMA BİR ŞEKİLDE GELİŞİYOR. BELKİ DE İLK SAYIMIZDAN BERİ EN ÇOK ÜZERİNE titredığımız bölüm olan Aştan Da Üstün'de kaleme aldığımız filmleri de her zaman gündemi yakalayacak şekilde seçmiyoruz.

Bu sayı "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" ve Ahmet Uluçay'ı andığımız özel bir sayıya dönüştü neredeyse. Hazır bu vesileyle, 340. sayımızın Celse Açılıyor köşesinde de Ahmet Uluçay sinemasını ele alan bir belgeseli nazar-ı dikkatinize sunalım: "Tepecik Hayal Okulu"...

2009 yılında, henüz 55 yaşındayken amansız bir hastalık yüzünden zamansız bir şekilde sonsuzluğa uğurladığımız Ahmet Uluçay'ın hayatının ve sinemasının kilit noktalarını açıyor Güliz Sağlam'ın yönettiği "Tepecik Hayal Okulu". Edebiyattan beslenen birikimi, sinema tarihinden bir çırpıda sayıp döken zengin bilgisi ve

muhafazakar hayat görüşünü daha yakından gösteren film, yönetmenin karakterinin kimi ince köşelerini de dolaşıyor. Siz diyin muhafazakarlığının, biz diyelim kıskançlığının uzantısı olarak eşini kolay kolay insan içine çıkarmaması gibi ilginç bilgiler bizi şaşırttığı gibi sizi de şaşırtacaktır. "Tepecik Hayal Okulu"nu ne yapın edin, bulun, izleyin deriz. İçinde yönetime dair gerçekten 'çok özel' görüntüler bulacak ve bir cevheri daha yakından tanımış olacaksınız.

Ahmet Uluçay nevi şansına münhasır tabirinin belki de tam karşılığı olan bir insandı. Bize belki yalnızca uzun metraj olarak bol ödüllü "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak"ı bıraktı ama hem ondan önce çektiği kısa filmler hem de sinema serüveni boyunca bizimle paylaştığı sinemasal fikirleriyle takipçilerini epeyce besledi. Fakat belki hepsinden önemlisi kısacık sinema kariyerinde yapmak istediği sinemanın 'duygu'sunu bize mükemmel bir biçimde iletmeyi başardı. Zaten bir film yönetmenin bundan daha önemli nasıl bir arzusu olabilir ki! Eğer hayatta olsaydı ve film çekmeye devam edebilseydi, mesela sıradaki projesi "Bozkırda Deniz Kabuğu"nu tamamlayabilseydi bu 'duygu'nun arkası da gelecekti, hiç şüphemiz yok! Burada çok da laf kalabalığına girmeyelim. Dediğimiz gibi, "Tepecik Hayal Okulu" onu size çok daha iyi tanıttacak!

Nur içinde yatsın!

GİZLİ TEŞKİLAT
(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAC oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemozer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcyalc@hotmail.com **GÖRSEL YÖNETMEN** BİLGEHAN ARAS **LOGO TASARIM** ERKUT TERLİKSİZ

HTML UYGULAMA BAŞAR UĞUR **KATKIDA BULUNANLAR** EBRU ÇELİKTÜĞ, ALİ ULVİ UYANIK, MÜJDE İŞİL, FIRAT ATAÇ, ÇAĞDAŞ GÜNERBÜYÜK, OLCAN ÖZYURT,

TUNCA ARSLAN, MURAT ERŞAHİN, SUZAN DEMİR **REKLAM İLETİŞİM** EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Brooklyn; Yeni Ahit (Le Tout Nouveau Testament);
Kurdun Uyanışı (La Dernier Loup);
Özel Bir Gün (Mother's Day);
Ratchet Ve Clank (Ratchet & Clank); Bay Doğru (Mr. Right);
Magi; Baskın Günü (Bastille Day);
Kadere Tutsak; Emicem Hospital.

21 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

22 TRENDEKİ YABANCI

Tunca Arslan, İslami Sinemanın Çıkmazı yazı dizisine
14'üncü parçayla devam ediyor.

24 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Ahmet Uluçay ve üstün sinema sevgisi: Karpuz
Kabuğundan Gemiler Yapmak... Burçin S. Yalçın imzasıyla.

26 GİZLİ AJAN

Miguel Gomes'den ilginç bir siyah-beyaz çalışma: Tabu...
Murat Erşahin imzasıyla.

28 GENÇ VE MASUM

Tim Burton'ın 'hamdım piştim' kisası: Vincent...
Suzan Demir imzasıyla.

30 SAPIK

Gündemden yansıyanlar... Olkan Özyurt imzasıyla.

HITCHCOCK'UN BUGÜNE KADAR
ANLATTIĞI EN İYİ HİKAYE

WES ANDERSON
OLIVIER ASSAYAS
PETER BOGDANOVICH
ARNAUD DESPLECHIN
DAVID FINCHER
JAMES GRAY
KIYOSHI KUROSAWA
RICHARD LINKLATER
PAUL SCHRADER
MARTIN SCORSESE

Bir KENT JONES Filmi

HITCHCOCK TRUFFAUT

YAKINDA SİNEMALARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

wearefabula.com

fabula-

arada
pencere

artline
films

arte

cinema

m

#HITCHCOCKTRUFFAUT

BROOKLYN

YÖNETMEN John Crowley

OYUNCULAR Saoirse Ronan,

Emory Cohen, Domhnall Gleeson,

Eileen O'Higgins, Julie Walters

YAPIM 2015 İngiltere-Kanada-

İrlanda

SÜRE 111 dk.

DAĞITIM TME

“BROOKLYN”İN
HİKAYESİ HEM

EDEBİYAT

HEM DE

SİNEMANIN

ÇOK SEVDİĞİ

BİRKAÇ TEMAYI

BİR ARAYA

GETİRİYOR ASLINDA.

BAZI KOMBİNASYONLAR KAĞIT ÜSTÜNDE YA DA PROJE AŞAMASINDAYKEN O KADAR MÜKEMMEL, O KADAR KUSURSUZ GÖRÜNÜR Kİ... HER ŞEY DÖRT DÖRTLÜKTÜR, BÜTÜN TEMELLER YIKILAMAZ ŞEKİLDE SAĞLAMDIR. ELBETTE SONUÇ

muhteşem olacaktır, zaten bütün koşullar bunu işaret etmektedir. Kağıt üzerindeki film karesine dönüşünce ve proje hayat bulup beyazperdeye yansınca işler değişir. Gerçekler, hedeflendiği gibi dört dörtlük değildir. O kombinasyondan bu basit sonuç nasıl çıktı diye, şaşkınlık içinde kalır insan. “Brooklyn” işte tam da böyle hissettiren bir yapım.

“Brooklyn”in hikayesi hem edebiyat hem de sinemanın çok sevdiği birkaç temayı bir araya getiriyor aslında. Öncelikle Amerikan rüyasına dair bir göçmen hikayesi bu. Aynı zamanda büyüme ve aidiyet hakkında da... Üzerine birkaç tutam da aşk sosu ekli... Hikayenin kahramanı, 1950’lerde İrlanda’da yaşayan Eilis. Daha iyi bir gelecek ve eğitim amacıyla, annesinin tüm çekincelerine karşın rahip tanıdıklarının yardımıyla ABD’ye gidiyor. İlk başlarda sudan çıkmış balığa dönen genç kız, bir süre sonra zamana ve mekana ayak uydurmayı başarıyor. İtalyan göçmeni erkek arkadaş ediniyor, onunla gizlice evleniyor, bir yandan da eğitimine dört elle sarılıyor. Ablasının cenazesi için kısa süreliğine vatanına dönen genç kadın, İrlandalı genç bir erkek ile yakınlaşıyor. Ve Eilis ikisi arasında bir seçim yapmak zorunda kalıyor: İtalyan göçmeni kocasıyla ABD’de yeni bir gelecek mi; kendi toprağında, kendi kanından ve geleneginden biri ile çevrenin onayladığı eski usul bir yaşam mı?

Filmin kağıt üstünde neden dört dörtlük görüldüğüne bir bakalım... Öncelikle film, aynı adlı ve bol ödüllü bir romandan uyarlama. “Brooklyn”in yazarı Colm Tóibín, İrlanda’nın en başarılı oyun yazarlarından ve romancılarından biri. 2009’da yayımlanan “Brooklyn”, İrlanda’da kazandığı ödüllerin yanı sıra The Observer tarafından En İyi 10 Tarihi Roman listesine alınmış olma başarısına da sahip. Bu, kağıt

“BROOKLYN”IN SENARYOSUNUN TOPARLAYABİLDİĞİ YEGANE BÖLÜM, EILIS’İN İRLANDA’YA GEÇİCİ OLARAK GERİ DÖNDÜĞÜ KISIM.

üzerinde muhteşem duran sacayağının ilk parçası... Romanı senaryolaştıran kişi ise öyle böyle bir isim değil, Nick Hornby! Edebiyat ve dolayısıyla sinema dünyasına “Sensiz Olmaz” (High Fidelity) ve “Bir Erkek Hakkında” (About A Boy) gibi muhteşemlikler armağan etmiş kişi... Bu da sacayağının ikinci parçası... Filmin yönetmen koltuğunda oturan isim de John Crowley. İrlandalı tiyatro ve sinema yönetmeni (“True Detective”in ikinci sezonunun iki bölümünde de onun imzası var) kendi memleketinden çıkan bir göçmenlik hikayesi için en doğru seçim gibi görünüyor, değil mi? Bu da sacayağının üçüncü parçası... Gelin görün ki, yazının başında belirttiğimiz gibi bütün bu pozitif bileşenlerden ortaya zayıf bir bütün çıkıyor maalesef.

Beklentinin aksine, filmde usta işi bir yönetmenlik ve senaristlik becerisinden bahsetmek çok zor. Hatta sıkıntının yönetmenlikten ziyade bariz şekilde senaryoda olduğunu belirtmek gerek. Nick Hornby’nin böylesi zayıf bir senaryo ile Oscar’a aday olabilmesi gerçekten bir mucize. Böylesi klasik bir hikaye anlatıyorsanız, köşe taşlarınız sağlam, seyircide hissettireceğiniz duygular katıksız olmalı. Filme baktığımızda işlerin böyle

yürümediğini görmek hiç zor değil. Annesinin kaygıları gerçekçi olsa da Eilis’in baskıcı işvereni ile ilişkisi hayli karikatürize. ABD’ye vardktan sonra kurduğu ilişkiler de fazlasıyla yüzeysel. Özellikle de İtalyan erkek arkadaşıyla... Onunla çaresizlikten, çıkışsızlıktan ya da yalnızlıktan mı yoksa gerçekten sevdiği için mi beraber olduğunu anlamak çok zor. Çocuğun seçimi ne kadar net ise Eilis’in durumu o kadar belirsiz. Aşkın ne olduğunu bilmekten öte, yoğun bir duygusuzluk hali mevcut. Ülkesine döndüğünde bile aşk acısı çekip çekmediği havada kalıyor. Dolayısıyla bu durum, filmin finalinin etkileyici olamamasının da ana sebebi.

“Brooklyn”in senaryosunun toparlayabildiği yegane bölüm, Eilis’in İrlanda’ya geçici olarak geri döndüğü kısım. Vatandaşı ile yaşadığı yakınlaşma, ABD’deki ilişkisinden çok daha inandırıcı. Çünkü filmin yegane çatışması bu bölümde ortaya çıkıyor. Geleneksel ile yenin, zenginlik ile fakirliğin, mantık ile duygunun çatışması...

Eilis’in mayo değiştirme sahnesi, filmde hem çatışmayı hem de değişimi en iyi şekilde ifade etmeyi başarıyor. Genç kadının vatandaşı ile yakınlaşmasındaki aşk hissini daha gerçekçi olduğunun da altını çizmek gerek. Bu açıdan bakıldığında da genç kadının finaldeki kararının seyircide ne duygusal ne de gerçekçilik anlamında bir etkisi oluyor. Amiyane tabirle, biz bunun gibi aşk hikayesinin hallicesini, ortalama Yeşilçam filmlerinde izlemiştik zaten. “Brooklyn”, onlar gibi gözyaşı döktürmüyor olsa da onlardan bariz bir üstünlüğü yok açıkçası.

Saoirse Ronan’ın filmin bütün yükünü taşıyabildiğini söylemek de zor. Aslında, Saoirse Ronan’ın genel olarak canlandırdığı karakterlere uygun ruh haline bürünebildiğini söylemek zor. Acı çekip de söyleyemeyen, sabitlenmiş yüz ifadesiyle Eilis’in değişimini, duygularını yansıtmaktan çok uzakta. Hele ki o müstehzi tebessümü, bazı sahnelerde karakteriyle bütünleşmekten ziyade yabancılaşma hissi yaratıyor.

Sözün özü, bu sene Oscar yarışında ne işi var, diye şaşırtıp, hakkı yenen filmler için de hüznü yol açan “Brooklyn” bu duyguları, hikayesinin vadettiklerine göre çok daha derinden yaşatmayı başarabiliyor ancak.

Filmin dönem atmosferi.

Dönem filmi, eski usul vs. olunca kusurların görünmeyeceğinin zannedilmesi.

Suikastçı: Dövüş ve Harmoni
DOSYA: 35. İstanbul Film Festivali

Toz Bezi • Ölümcül Oyun • Spotlight
Batman v Superman: Adaletin Şafağı
Beş Maddede Agnès Varda

+ HEDİYE AFIŞ: ÖLÜMCÜL OYUN ve YENİDEN BAŞLA

Altyazı
AYLIK SİNEMA DERGİSİ

NİSAN SAYISI BAYİLERDE

www.altyazi.net

YENİ AHİT

★★★★

ORİJİNAL ADI Le Tout Nouveau Testament (The Brand New Testament)

YÖNETMEN Jaco Van Dormael

UYUNCULAR Pili Groyne,

Benoît Poelvoorde,

Catherine Deneuve,

François Damiens, David Murgia

YAPIM 2015 Fransa-Belçika-

Lüksemburg

SÜRE 113 dk.

DAĞITIM M3 (Kurmaca)

**“YENİ AHİT” SADECE
VAROLUŞSAL
FELSEFENİN ENGİN
SULARINDA YÜZMÜYOR.
FİLM İLERLEDİKÇE
FEMİNİST TAVRINA
DAİR KARŞIMIZA
ÇIKANLAR DA YÜZÜMÜZÜ
GÜLDÜRÜYOR.**

"YENİ AHİT"TE KARŞIMIZA ÇIKAN TANRI, HİÇ DE HEMEN AKLA GELEN HOLLYWOOD FİMLERİNDEKİ DAVUDİ SESLİ MORGAN FREEMAN YA DA SEVİMLİ İHTİYAR GEORGE BURNS GİBİ DEĞİL. KENDİ ZEVKİ İÇİN BRÜKSEL'İ

yaratan, sonra gene kendine benzeyen Adem'i, canı sıkılınca da Havva'yı dünyaya getirip insanların ortaya çıkmasını sağlayan, üstelik onların hayatını berbat etmek için elinden geleni yapan kötü kalpli, sadist biri.

Bunları da bilgisayarı sayesinde gerçekleştiriyor, yani pek de öyle Yunan tanrıları gibi elinin bir işaretiyle değil! Üstelik gayet maço bir erkek, korkudan bir tanrıça olduğunu unutmuş karısının gıkı çıkmıyor; ama dünya tatlısı 10 yaşındaki kızı Ea, günün birinde duruma el koymak zorunda olduğunu hissediyor. Hiç dışarı çıkmadığı bu evden kaçıp, annesinin beyzbol tutkusundan yola çıkarak 12 havariye 6 tane daha ekleyip ideal havari sayısına ulaşmaya çalışıyor. Ama asıl radikal eylemi, babasının bilgisayarından herkesin cep telefonuna ölecekleri tarihi -bir sayaç eşliğinde- göndermek oluyor!

Filmin bundan sonrasında hem bu yeni havarileri tanıyor ve onların dramlarına, özgün hayat hikayelerine tanık oluyor hem de felsefi soruların peşine düşüyoruz. Eğer ne zaman öleceğinizi bilseniz hayatınızı nasıl yaşardınız? Hayatımızın bir gün biteceği gerçeğini bilirken ama bu tarihin belirsizliği sayesinde hiç ölmeyecekmişiz gibi yaşarken, tam tersi bir durumla karşılaşsak nasıl davranırız? 10-20-30 yıl, 3 ay ya da 8 saat ömrünüz kalsa neler yapardınız? Örneğin filmde bazıları o güne dek yaşadıkları şekilde hayata devam edeceklerini söylerken, pek çok kişi işinden ayrılıp içlerinde ukde kalan ne varsa onları gerçekleştirmek için harekete geçiyor.

“Yeni Ahit” sadece varoluşsal felsefenin engin sularında yüzmüyor. Film ilerledikçe

feminist tavrına dair karşımıza çıkanlar da yüzümüzü güldürüyor. Yönetmen Jaco Van Dormael ile senaryoyu birlikte kaleme alan Thomas Gunzig, Tanrı-devlet-baba ekseninde yayılan ataerkil dünya düzeninin dünyamızın bugünkü perişanlığının nedeni olduğu konusunda belli ki şüphe taşıyor. Nitekim ipler Tanrı'nın pasif ve sessiz, nakış ve temizlikle oyalanan eşinin eline geçtiğinde Dünya'nın çok daha renkli, fantastik ve barış içinde olacağını görüyoruz.

Kadınların özgür ve eşit olduğu bir dünya tasviri kuran “Yeni Ahit”, gücünü içerdığı kara mizahtan alıyor. Tanrı'nın özellikle kızı Ea'yı yakalamak için peşine düşüp yarattığı dünyanın tuzaklarına düşmesi filmin de en eğlenceli sahnelerini oluşturuyor. Özellikle kilisede evsizlerle kalmak zorunda olduğu ve rahipten

dayak yediği sahneler, filmin zekice yazılmış ironi dolu senaryosunun beklenmedik anlarını meydana getiriyor.

Sinemanın en güzel kadınlarından Catherine Deneuve'ün canlandığı, beş yıllık kalan ömrünü gerçek sevgiyi ararken bir gorilde bulan Martine karakteri başta olmak üzere, Ea'nın yeni bir kutsal kitap yazmak için seçtiği havarilerin nevi şahsına münhasır öyküleri de filmin sıkılmadan izlenen sekanslarını oluşturuyor.

Her ne kadar Tanrı'yı, yarattığı insanların başına umulmadık aksilikler getirerek eğlenen kötü kalpli, pasaklı ve maço bir adam şeklinde karşımıza çıkarsa da filmin tek derdi ateist bir duruş sergilemek değil. Erkek egemen ideolojiye dair eleştirel tutumu çok daha fazla öne çıkıyor. Aslında en temelde, her şeyin başlangıcında bir yaratan olmasıyla sorunu yok filmin. Eğer

sadece dinle ilgili bir derdi olsa işin içine diğer dinleri de katabilirdi, hele ki dünyada İŞİD terörü eserken...

Dünyayı erkek egemen ideoloji bu hale getirdiyse kurtuluşun kadınların elinde olduğuna hem Tanrı'nın eşi, sessiz tanrıça (Yolande Moreau) hem de kızı Ea üzerinden işaret eden ve tabii eşcinselleri de unutmayan (havarilerin en küçüğü erkek çocuğunun kadın elbisesi giyerek son gününü geçirmek istemesi) "Yeni Ahit", son yıllarda karşımıza çıkan en zeki ve didaktik olmamayı başaran taşlamalardan biri.

Bir kuşun peşinde Kuzey Kutbu'na dek giden havarinin yolculuğu şiirsel bir anlatıma sahip.

Tanrıca devreye girince dünyadaki değişikliklere dair daha çok şey görmek istiyor insan.

**TANRI'NIN ÖZELLİKLE
KIZI EA'YI YAKALAMAK
İÇİN PEŞİNE DÜŞÜP
YARATTIĞI DÜNYANIN
TUZAKLARINA
DÜŞMESİ FİLMİN DE
EN EĞLENCELİ
SAHNELERİNİ
OLUŞTURUYOR.**

KURDUN UYANIŞI

★★★★★

ORJİNAL ADI Le Dernier Loup
(Wolf Totem)

YÖNETMEN Jean-Jacques
Annaud

OYUNCULAR Feng Shaofeng,
Dou Shawn, Ankhnyam Ragchaa,
Yin Zhusheng, Ba Sen Zha Bu

YAPIM 2015 Çin-Fransa

SÜRE 121 dk.

DAĞITIM Özen Film (Umut Sanat)

OLABİLDİĞİNCE
AZ GÖRSEL EFEKTE
BAŞVURARAK ÇALIŞAN
MUHTEŞEM ADAM
JEAN-JACQUES
ANNAUD, YİNE
MEYDAN
OKUYUCU
BİR İŞE İMZA ATMIŞ.

LÜ JİAMİN'İN (1946-), JIANG RONG TAKMA ADIYLA YAZDIĞI YARI OTOBİYOGRAFİK ROMAN "KURT TOTEMİ"NDEN UYARLANAN FİLMİ SEYREDERKEN, DOĞAL YAŞAMDAKİ 'UZLAŞMALARIN', İNSAN MARİFETİYLE GERİ DÖNÜLEMEZ biçimde nasıl bozulduğuna bir kez daha tanık oluyorsunuz...

Hemen aklıma gelen iki filme referans vererek başlamakta yarar var: James Hill'in yönettiği, 1973 yapımı "Son Av"da (The Belstone Fox), kürkleri için katledilen tilkilerden sağ kalan bir yavru, büyüdüğünde avcılara 'faturayı keser'... Sürek avında, köpekleri demiryoluna çekerek trenin altında kalmalarına yol açar! Bu içgüdüsel yönlendirme, doğadan haksızca ve merhametsizce edindiğiniz ne varsa bedelini ödeyeceğinize işaret eder. Çünkü insan, bir parçası olduğu doğanın cömertliğinden yararlanırken ihtiyacı kadarını, saygıyla almak zorundadır. Roland Emmerich, "M.Ö. 10,000"de (10,000 BC), tam da bu örneği verir. Bir kabilenin kışı geçirebilmesi için bir mamut yeterli olmaktadır. Mamut sürüsünü kovalayıp kanyondan geçirerek en arkada kalanı avlarlar; zira o en yaşlı olanıdır... Ve, günümüzdeki açgözlülük, sürünün tamamının bir kerede imha edilmesi ve tamamına 'kabilenin ileri gelenlerinin' (zenginlerin / güçlülerin) el koymasından ibaret değil midir?

"Kurdun Uyanışı", düşünmeden, gözü doymazlıkla, hırsla, hatta öfkeyle hareket edilmesinin; hayvanları ve doğayla bir bütün halinde yaşayan insanları nasıl dramatik sonuçlara sürükleyeceğini, yürekleri epey dağılayarak anlatıyor.

1967'de, Çin Kültür Devrimi'nin heyecanının sürdüğü dönemde, İç Moğolistan'ın kırsal bölgesindeki obaya gönderilen Chen Zhen (Feng Shaofeng) ile arkadaşının, asıl olarak da bir kurt sürüsünün öyküsü. Burada verilen işleri, mesela çobanlığı öğrenecek ve uygulayacak iki öğrenci,

karşılığında Mandarin dili dersleri verecektir...

Chen Zeng, Moğol kültürü, erdemleri, geleneklerini özümstedikçe, Tanrı'nın kurduğu mükemmel işleyen düzeni de kavramaya, anlamaya, bakış açısını değiştirmeye başlar... Özellikle, zeki, sabırlı, örgütlü kurtlar ile insanlar arasında bir nevi dayanışma vardır.

Doğal alanların yerleşime açılması, avcılık, kürk ticareti, rejimin doğa insanlarını yönetme tarzının yanlışları devreye girdiğinde ve dengeler bozulduğunda ise, geriye kalan tek değerli şey bir kurdun hürriyeti olacaktır.

Hayvan eğitmeni Andrew Simpson'ın yaklaşık iki yıl boyunca eğittiği (instinctforfilm.com adresi eğitimin ayrıntılarını içeriyor) Moğol kurtlarıyla, olabildiğince az görsel efektte başvurarak çalışan muhteşem adam Jean-Jacques Annaud, yine meydan okuyucu bir işe

imza atmış. Bu film, “Gülün Adı” (Der Name Der Rose) gibi, “Sevgili” (L’Amant) gibi zorlu edebiyat uyarlamalarından keskin biçimde ayrılan, hayvan oyuncuları ile çektiği “Ayı” (L’Ours) ve “İki Kardeş” (Deux Frères) yakın bir çalışma. Farklı türlerde üretirken şaşırtabilen Annaud, filmleri üzerinde çok uzun süre çalışan (kırk yılda on üç uzun metrajlı film çekti) yönetmenlerden biri... Ve bu hikayenin yapısını sağlam kurabilmek ve duygularını yansıtabilmek için de, dönemi, bölgeyi ve kurtların doğalarını, en can alıcı noktalarından yakalamış... Sinema dilini eski bulanlar olabilir; ancak seyirci üzerindeki etki gücünün yüksek olduğu tartışılmaz.

Annaud, otlakta bir tür centilmenlikle yaşayan insanlar ile kurtlar arasındaki kırılmayı meydana getiren insan zaafalarını ve bu zaafaların

yol açtığı zincirleme olayları anlatırken, finale doğru, neredeyse tek bir ana hazırlamış seyirciyi. İki saatlik bir filmdeki ‘o an’ın ana karakteri bir kurt: Vakurluğun, onurun ve Tanrı’nın canlılara verdiği en değerli armağan olan özgürlüğün simgesi bir canlı. Bu savaşçı hayvanların, yarım asır önce yaşanmış, yok olmaya ve esarete karşı direnmelerine dair bir öyküsünü perdeye yansıtan film, seyredenlerin yüreklerini parçalıyorsa eğer, bunun bir nedeni de, kurtlar gibi cesur davranmamak olabilir mi? Örneğin, yaşlı kurt çifti gibi asil bir karar alabilecek kaç insan kaldı bu dünyada?

Verimli çağında hayata veda eden besteci James Horner’ın (1953-2015) müziği.

Şiddet dozu biraz düşük olabilirdi.

**SİNEMA DİLİNİ
ESKİ BULANLAR
OLABİLİR;
ANCAK
SEYİRCİ
ÜZERİNDEKİ
ETKİ GÜCÜNÜN
YÜKSEK OLDUĞU
TARTIŞILAMAZ.**

ÖZEL BİR GÜN

ORJİNAL ADI Mother's Day

YÖNETMEN Garry Marshall

OYUNCULAR Jennifer Aniston, Kate

Hudson, Julia Roberts,

Britt Robertson, Jason Sudeikis,

Hector Elizondo, Timothy Olyphant

YAPIM 2016 ABD

SÜRE 118 dk. **DAĞITIM** Pinema

**ÖZEL GÜNLER
YÖNETMENİ GARRY
MARSHALL BU
SEFER DE ANNELER
GÜNÜ'NE EL ATİYOR!**

HOLLYWOOD'UN TİCARET ODAKLI, ÖZEL GÜNLER İÇİN ÜRETİLMİŞ AİLE SEVİCİ, KALABALIK KADROLU FORMÜL FİLMLER üretmesi ve bu filmlerin çoğunun kalıcı olmaktan gayet uzak olması çok alıştığımız bir klişe. Anneler günü temalı "Özel Bir Gün" bu filmlerin en zayıflarından biri.

Filmografisinde "Özel Bir Kadın" (Pretty Woman), "Kumsaldaki Şarkı" (Beaches), "Frankie Ve Johnny", "Kaçak Gelin" (Runaway Bride), "Acemi Prenses" (The Princess Diaries) gibi Hollywood gişe filmlerine imza atmış bir yönetmen olan Garry Marshall kariyerinin son demlerini böyle özel gün filmlerine ayırmış durumda. Yönetmen 2010'da "Sevgililer Günü" (Valentine's Day), 2011'de de "Yılbaşı Gecesi"ni (New Year's Eve) çekmişti. Yıldız oyuncuların bulunduğu bu filmler belki belli oranda ilgi çekiyor ama en ufak bir kalıcılık barındırmayan önemsiz filmler oluyorlar. Zorlama ve artık kalıplaşmış formüllere dayalı renksiz senaryolara sahipler...

"Özel Bir Gün" de bu genellemeyi bozmuyor. Annelik altbaşlığında toplanan bir dizi küçük

hikayeyi bir araya getirmeye gayret eden senaryo, kalabalık karakter galerisine çok da cazip olaylar yaşatamıyor. Jennifer Aniston'ın eski kocasının daha genç olan yeni karısıyla rekabeti çok klişe olmasına rağmen oyuncular sayesinde izletiyor kendini. Ama Kate Hudson ve Sarah Chalke'nin canlandığı abla-kardeşin anneleriyle barışma hikayesi, sevimli dul baba Jason Sudeikis'in iki kızına da annelik yapmaya çalıştığı ve Britt Robertson'ın da yıllardır görmediği gerçek annesi Julia Roberts'a ulaşmaya çalıştığı hikayeler o kadar renksiz, klişe ve zorlamalar ki insan hayret ediyor bu kadar enerjinin boşa gitmesine...

İkinci sınıf televizyon esprileriyle doldurulmuş sıradan 'birlik olalım, aile olalım' temalı hikayeler bir sürü özel kadını bir araya getirir de vasatın üzerine çıkamıyorlar.

Her komedisinde benzer kadınları benzer şekilde oynasa da Aniston'ın hâlâ belli bir sempatisi var.

Julia Roberts'a zor bin bela yer açılmış sanki.

RATCHET VE CLANK

ORJİNAL ADI Ratchet & Clank

YÖNETMEN Kevin Munroe,

Jericca Cleland

SESLENDİRENLER James Arnold Taylor,

David Kaye, Jim Ward, Rosario Dawson

YAPIM 2016 Hong Kong-Kanada-ABD

SÜRE 94 dk.

DAĞITIM TME (Tanweer)

SİLAH ÖVGÜSÜNE BU KADAR AĞIRLIK VERİLMESİ, KÜÇÜK YAŞTAKİ İZLEYİCİLERE UYGUN OLMAYABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜRÜYOR.

VİDEO OYUNDAN SINEMAYA UYARLAMALARIN ÖRNEKLERİ GİDEREK ARTIYOR. “RATCHET VE CLANK”, 2002’DEN BU YANA düzenli aralıklarla güncellenen, yeni maceralarla kullanıcılarla buluşan bir oyunun ismi aynı zamanda. Kahramanları kedi benzeri bir canlı (türe “lombax” deniyor) Ratchet ile robot Clank, çeşitli tehditlerden evreni kurtarıyor ve değişik silahlar kullanıyorlar.

Bu bir ilk film olduğundan, hikaye kahramanları tanıtarak başlıyor. Kimi denemelerde sıkıcı ya da eğreti durabilecek bu kısım, filmi ilginç kılan yanlardan biri. Ratchet, sanayide çalışan bir tamirci, dolayısıyla çeşitli araçlara erişebilen ve hayalleri olan bir gençtir. Uzak muhafızı kadrosunda bir yer açılınca ona başvurur, ancak ufak tefek ve deneyimsiz olduğu için seçilmez. Galaksinin diğer ucunda ise, kötü adam Drek, gezegenleri yok etme planını sürdürmek için uzak muhafızlarına da saldırmayı kafasına koymuştur. Bu amaçla üretilen robotlardan ‘kusurlu’ bulunan, yine ufak tefek bir tanesi kaçmayı başarır. Yollarının kesiştiği

Ratchet ona Clank der. Burnunun dikine giden, kibirli, güçlü ve aptal uzak muhafızları kötülere karşı pek başarılı olamayacaklardır, Ratchet ile Clank onları kurtarmasa. Bir çöl gezegeninde, küçükler için “Yıldız Savaşları” misali başlıyor film. Karakterlerin ortaya çıkışı ne kadar başarılıysa, harekete geçtiklerinden itibaren durmayan aksiyon o kadar yorucu. Belli ki oyuna ait özelliklerle ilgili bu; çeşitli marifetleri olan silahların tanıtımları yapılıyor. Anne babalar oyun dolayısıyla tanıştırlar mutlaka, yine de filmde silah övgüsüne bu kadar ağırlık verilmesi, pek küçük yaştaki izleyicilere uygun olmayabileceğini düşündürüyor. Oysa, iri yarı, attığını vuran muhafızların bencil ve beceriksiz olduğu yerde minik kahramanların durumu kurtarması hikayenin anlamlı ve hoş yanı.

Seslendirme, duyguyu geçirmede genel olarak başarılı.

Türkçe seslendirmede minik robot Clank’ın kalın yetişkin sesine alışmak zor ama.

BAY DOĞRU

ORJİNAL ADI Mr. Right

YÖNETMEN Paco Cabezas

OYUNCULAR Anna Kendrick,

Sam Rockwell, Tim Roth,

James Ransone, RZA

YAPIM 2015 ABD **SÜRE** 90 dk.

DAĞITIM TME (Tanweer)

**BAZEN 'KEŞKE EN
BAŞINDAN İTİBAREN
ABSÜRDLÜĞE OYNANSAYMIŞ'
DEMEKTEN KENDİNİZİ
ALAMIYORSUNUZ.**

"BAY DOĞRU" NUN SORUNSAĞI, GEÇTİĞİMİZ YAZ SONUNDA VİZYONA UĞRAYAN "AMERICAN ULTRA" NINKİYLE birebir aynı. Vaat ettikleri 'akıl almaz eğitiminin sonra yenilmez hale gelmiş ajan/kiralık katil ve ona aşık olan kadının durumu sineye çekme çabası' peliküle aktarılırken çok da zorlanılacak bir ana fikir barındırmıyorlar oysa ki. Elinizde bu denli yetenekli oyuncular varken basit hikayeyi gidişatına bırakmak bile yeterli.

Son ilişkisinden de darbe alarak çıkan Martha aşırı abartılı hareketlerle yasını tutadursun, bir yandan da dünyanın en korkulan kiralık katili Francis akıyor paralel kurguda. Kendisine iş paslayan ajansından ayrıldıktan sonra bir ahlaki aydınlanma geçirerek 'sadece işverenlerini öldürme' yolunu seçen Francis'le Martha'nın tanışması bir süpermarkete denk geliyor. Mizah yetenekleri tavanda gezen, bazen de ne anlattıkları pek anlaşılmayan çiftin 'geçmişten gelenlerle' mücadelesine tanık oluyoruz.

"Bay Doğru" nun en doğru yaptığı şey, hikayesinin yüzde seksenini 'kiralık katil olduğu

ne zaman öğrenilecek?' safsatasıyla geçirmemesi. Francis'in yalan söylemekle işi olmuyor. İlk etapta karşısındaki kadın tarafından 'şakacı' etiketiyle geçirilen bu durumun gerçekliği gecikmeden perdeye yansıyor. Akıl sağlığı konusunda şüphelerimizi boşa çıkarmayan Martha da durumu fazla naza çekmeden kabullenince işin aksiyon kısmına geçiyoruz.

Sam Rockwell'in çok iyi becerdiği 'geveze olduğu kadar çekici' adam tiplmesiyle etrafa mermi saydırdığı, taktığı palyaço burnuyla düzineleri yere serdiği ikinci perde, absürd mizahın devreye girdiği anlarda yeterince eğlendirici. Bazı noktalarda 'keşke en başından itibaren absürdlüğe oynansaymış' demekten kendinizi alamıyorsunuz. Ama o zaman karşımızdaki iyi bir film olurdu, neme lazım.

Rapçi RZA'nın oynadığı Shotgun Steve karakteri.

Anna Kendrick kimi zaman çok yorucu olabiliyor.

MAGİ

YÖNETMEN Hasan Karacadağ
OYUNCULAR Michael Madsen,

Stephen Baldwin, Lucie Pohl,
Kenan Ece, Brianne Davis.

YAPIM 2015 Türkiye

SÜRE 132 dk.

DAĞITIM Mars (TAFF)

**İLGİNÇ ÖYKÜNÜN
SENARYOLAŞTIRILMASININ
PEK DE BAŞARILI
OLDUĞU
SÖYLENEMEZ.**

TAMAMINA YAKINI ÖNEMLİ GİŞE BAŞARILARI ELDE EDEN SEKİZ KORKU FİLMİYLE TÜRK KORKU SİNEMASININ LOKOMOTİFİ unvanını hak etmiş olan Hasan Karacadağ'ın merakla beklenen bu yeni çalışması dış pazarlara açılma hedefiyle tasarlanmış bir proje. İngilizce olarak çekilen (ama Türkiye'de Türkçe dublajlı olarak gösterilen) "Magi"de hem Michael Madsen gibi tanınmış bir oyuncu (aslen yardımcı bir rolde olsa da) yer alıyor, hem de filmin karakterleri arasında bu kez cin çıkaran bir hoca değil, bir papaz var.

Nazizmin okültizmle, kapsamı tartışmalı olsa da, az ya da çok bir ilişkisinin olduğu belki tam olarak teyit edilememiş ama yaygın kabul gören bir iddiadır. Bu perspektifi benimseyen "Magi", İstanbul'da hamileyken öldürülen kardeşinin katlinin ardındaki gizemi çözmeye girişen Amerikalı kadın bir gazetecinin, Nazi rejimiyle bağlantılıyken tasfiye edilmiş bir okült liderinin, zamanında Anadolu'ya yerleşerek kurduğu bir tarikatın varlığını öğrenmesini ve iz sürmesini öykülüyor. Öykünün böylesi tarihsel-siyasi

bağlantısı olan bir motif içermesinin ilginçliği bir yana, Anadolu'ya kaçmış Alman okült liderinin bu diyarda Babil kökenli inançlarla Batı okültizmini sentezleyen bir tarikat kurması, Karacadağ'ın filmlerinde cin inancını Sünni-İslam bağlamının ötesine taşıyarak Ortadoğu'nun İslam-öncesi kadim inançlarıyla bağlantılandırmasıyla beraber düşünüldüğünde, sinemasında İslam-öncesi referanslı tutarlı bir izleğin bu filmde de sürdürülmekte olduğunu ortaya koyuyor.

Ancak ilginç öykünün senaryolaştırılmasının aynı derecede başarılı olduğu söylenemez; yeterince akıcı olamayan bir öykü kurgusu ve İngilizce yazımdan veya çeviriden kaynaklanmış olabilecek çığ replikler, dublajlı oluşunun yabancılaştırıcı etkisiyle birleşince pek tatmin edici olamayan bir seyir deneyimi yaşıyor.

Mekan seçimleri ve tasarımları.

Dijital özel efektler.

BASKIN GÜNÜ

ORİJİNAL ADI Bastille Day

YÖNETMEN James Watkins

OYUNCULAR Idris Elba, Richard Madden,
Kelly Reilly, Charlotte Le Bon,
Alexander Cooper

YAPIM 2016 Fransa-ABD

SÜRE 92 dk.

DAĞITIM Mars (Esen)

**AKSIYON SAHNELERİNDE
SIRTINI BİLGİSAYAR
EFEKTLERİNE DAYAMAYAN
FİLMDE IDRIS ELBA
GAYET İYİ...**

EVET, IDRIS ELBA'DAN YENİ BİR DENZEL WASHINGTON ÇIKARMAK MÜMKÜN. HATTA BU FİLMEN ANLADIĞIMIZ KADARIYLA ONDAN yeni ve keyifle izlenebilecek farklı bir James Bond çıkartabilmek de mümkün.

“Kan Gölü” (Eden Lake) adlı korku/gerilimiyle çıkış yapan yönetmen Watkins, ikinci filmi “Siyahlı Kadın” (The Woman In Black) ile çok sağlam bir senaryoyla yola çıkmış olmasa da sağlam atmosferli bir korku filmine imza atarak başarısını sürdürdü. Watkins’in yeni filmi ilk iki filminden çok farklı bir türe ait. Yer yer senaryo zaafı bulunsun da başından sonuna sıkmadan ilerleyen “Baskın Günü”nde bize 80’leri anımsatan bir şeyler var. Öncelikle türün klişelerinden biri olan başına buyruk ajan tiplemesinde Idris Elba kendisini ilgiyle izletiyor. Anlık fevri kararlar almakta çok da tereddüt etmeyen CIA ajanı Briar, Paris’in göbeğinde gerçekleşen bir bombalamanın ardından şüpheli Michael Mason’ın peşine düşer. Oysa Michael alelade bir yankesicidir ve bombalama eylemine bilmeden, yanlışlıkla alet olmuştur.

Sonrası “48 Saat” (48 Hrs.) başta olmak üzere 80’lerde sıkça izlediğimiz bir klişe; farklı özelliklere sahip iki adamın büyük bir maceraya beraber atılmak zorunda kalması... Ancak kötü adamların şehirde terör yaratıp, hedef saptırarak Fransız Merkez Bankası’nı soymaya çalışmaları başka bir polisiye aksiyonu “Zor Ölüm 3”ü (Die Hard: With A Vengeance) de hatırlatmıyor değil doğrusu. Watkins’in aksiyon sahnelerinde bilgisayar efektlerine bel bağlamayıp ‘old school’ yöntemlere başvurması ve kahramanına bir aşk ilişkisi yaratma klişesine bulaşmaması da takdir edilesi. Yeni James Bond adaylarından Idris Elba, giderek daha çok izleyeceğimiz bir aksiyon yıldızına doğru dönüşecek mi bakalım. “Game Of Thrones” emeklisi Richard Madden de şansını ilk kez bu çapta bir yapımda deniyor...

Kilitli ve hareket halindeki bir minibüsün içinde geçen beş kişilik dövüş sahnesi çok iyi çekilmiş.

Bazı küçük senaryo pürüzleri de olmasa...

DÜNYA KİTLE İLETİŞİMİ
ARAŞTIRMA VAKFI

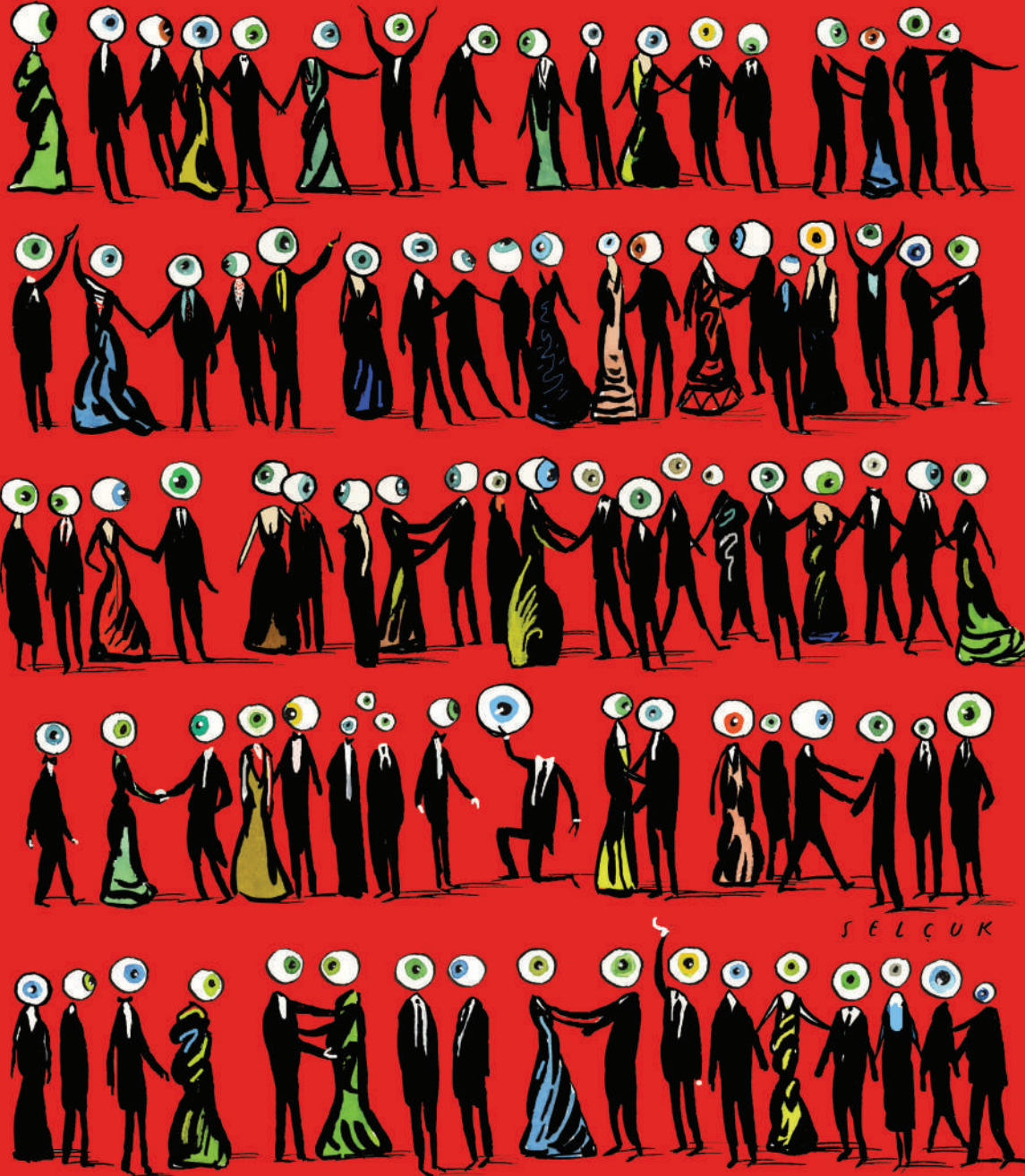
filmfestankara.org.tr

Ana Sponsor

27. ANKARA ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ

27th ANKARA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
28 NİSAN-8 MAYIS / 28 APRIL-8 MAY 2016

©Selçuk Demirel, 2015 Paris

Arka Pencere'nin katkılarıyla

STROBE KAMpanya

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://raney.org>

BASKIN GÜNÜ

BAY DOĞRU

BROOKLYN

YENİ AHİT

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	OLKAN ÖZYURT	BURÇİN S. YALÇIN
BASKIN GÜNÜ / BASTILLE DAY				★★★★	★★		
BAY DOĞRU / MR. RIGHT	★★★★						
BROOKLYN	★★★★	★★★★	★★	★★★★	★★★★	★★	
EMİCEM HOSPİTAL							
KADERE TUTSAK							
KURDUN UYANIŞI / LA DERNIER LOUP			★★★★	★★★★	★★★★		
MAGİ	★						
ÖZEL BİR GÜN / MOTHER'S DAY				★★★★		★★	
RATCHET VE CLANK / RATCHET & CLANK							
YENİ AHİT / LE TOUT NOUVEAU TESTAMENT				★★★★★	★★★★		
AVCİ: KIŞ SAVAŞI / THE HUNTSMAN: WINTER'S WAR	★★			★★	★	★★	
BEKAR YAŞAM KILAVUZU / HOW TO BE SINGLE				★★	★★		
CLOVERFIELD YOLU NO: 10 / 10 CLOVERFIELD LANE				★★★★	★★★★		★★
KAR KORSANLARI		★★★★★	★★	★★★★		★★★★	
KOR			★★★★	★★★★	★★★★	★★★★	
KRAL İÇİN HOLOGRAM / A HOLOGRAM FOR THE KING				★★	★★		★★★★
ORMAN ÇOCUĞU / THE JUNGLE BOOK				★★★★★	★★★★		★★★★
ÖLÜM EMİRİ / EYE IN THE SKY	★★★★			★★★★★	★★★★		
ÖLÜM TRENİ / BACKTRACK	★★★★			★★			
SAKLI		★★		★★★★		★★★★	
TOZ BEZİ			★★★★	★★★★		★★★★	
YEMEKTEYDİK VE KARAR VERDİM			★★	★	★★		★★
YENİDEN BAŞLA / DEMOLITION				★★★★	★★★★		
YOLÇULUK				★★	★★		★★
ZOOLANDER 2							★★

İSLAMİ SİNEMANIN ÇIKMAZI-14 YATMIŞ NİCE CEVHER, SİLİNİP GİTMİŞTİR...

Dört yıla yayılan yazılarla bu sayfada ısrarla **‘İslami Sinemanın Çıkmazı’**ndan söz ediyorum. Açık söyleyeyim, haklı olduğumu her seferinde daha iyi anlıyorum. En son **İhsan Kabil**, 18 Nisan 2016 Pazartesi günü **“Son Yazı”** başlıklı makalesiyle, yazılarına son verdiğini duyurdu.

ÜSTÜNDEN BİR HAFTA GEÇMESİNE RAĞMEN BASIN DÜNYASINDA HIÇ YANKI BULMAYAN, İLGİ ALANI OLARAK MEDYAYI SEÇMİŞ İNTERNET SİTELERİNDE HABER OLMAYAN BİR AYRILIK YAŞANDI STAR gazetesinde. Gazetenin, İslamcı kimliğiyle bilinen, sinema sanatını, festivalleri, sinema etkinliklerini ve tek tek filmleri İslami hükümlere göre yorumlamasıyla tanıdığımız sinema yazarı İhsan Kabil, 18 Nisan 2016 Pazartesi günü “Son Yazı” başlıklı makalesiyle, yazılarına son verdiğini duyurdu.

Kabil, “Mart 2008’den bu yana Star gazetesinde hemen hemen kesintisiz, hiç aksamadan yazdığım sinema yazıları, sekiz yıl sonra yine bir Bahar ayında son buluyor” diyor ve bu ‘son bulma’nın nedenine, biçimine dair herhangi bir bilgi vermiyor. Doğrusu bunun pek de önemi yok. Son zamanlarda medyanın genelinde ve özellikle Star gazetesinin bağlı bulunduğu grupta sayısını anımsamadığım kadar çok gazeteci ve köşe yazarının işine son verildiği için, gene böylesi bir ‘tasarruf’ söz konusu olabilir ya da Kabil kendi isteğiyle ayrılmış bulunabilir.

Veda yazısının devamında köşesinde sekiz yıl boyunca neler yaptığını özetleyen Kabil, “Moskova’dan Yakutsk’a, Kazan’a, Astana’ya, Almatı’ya, Brüksel’e, Varşova’ya, Krakow’a, Lodz’a, Tokyo’ya, Tahran’a, Saraybosna’ya, Şam’a, Kahire’ye, İskenderiye’ye, Nijer’e koskoca bir coğrafyada festival, fuar veya sinemaya ilişkin programlara katıldım ve intibalarımı yansıttım. Türkiye’de de değişik şehirlerde çeşitli seminer, konferans, film okuma, televizyon programı ve son olarak bir üniversitede ders verme gibi faaliyetlerde bulundum/bulunuyorum” diyor.

İhsan Kabil’in yazılarını gazetenin internet sitesinden topluca okurdum. Yedinci sanatı yorumlayışımızın ve

sinemadan beklentimizin de çok farklı olduğunu söylememe gerek yok. Yazıları büyük oranda festival bültenlerinin birebir aktarımından, kitapların ‘içindekiler’ sayfasının alıntılanmasından ibaret olsa ve çoğu zaman okurunu kişisel yorum ve değerlendirme yerine kuru bir üslupla “şu oldu, şöyle dendi”yle baş başa bıraksa da İslami camiada sinema adına olup bitenleri öğrenmek açısından iyi bir kaynaktı İhsan Kabil’in yazıları. Örneğin Arka Pencere’nin 334. sayısında bu sayfada söz ettiğim çok geniş hacimli (1234 sayfa) “Sinema ve Din” adlı kitabın varlığından Kabil’in bir yazısı dolayısıyla haberdar olmuşum.

Kabil’le ilgili çok eskilere dair birkaç not düşebilir, Kültür Bakanlığı’nı “edep dışı, aile karşıtı” filmler gösteren festivalleri desteklememeye çağıran ya da kendi mahallesinden bir yönetmeni savunacağım diye örneğin Altın Portakal’a açıkça iftira attığı yazılarından da bahsedebilirim ama bu yazının amacı bu değil.

Kabil’in son yazısındaki şu satırlar ilginç geldi bana: “Türkiye’de Türk dünyası ve İslam ülkeleriyle bağdaşık ve işbirliği içinde nasıl sinema hususunda ortak bir zemin, platform meydana getirilir, çok kafa yordum, bağlantılar kurmaya çalıştım, yerli, yabancı kişilerle fikir alışverişinde bulundum. Ancak bu konuda pek bir mesafe alındığını söyleyemem. Bir sahiplenmeme ve göze almama, irade etmeme, kendine güvenmeme, aşağılık kompleksi içinde hareket etme, inanmama, asılmama eğilimi söz konusu.”

14 yıllık AKP iktidarıyla arası gayet iyi olan ve biraz da bu sayede neredeyse gezmedik ülke bırakmamış bir sinema mücahidinin, sekiz yıl sonra geldiği noktaya bakar mısınız? Daha önce İslamcı bir yönetmenin televizyon programı

sırasında sinir krizi geçirmesine ya da kendisini sinema yazarı sanan bir başkasının “Milyon dolarlık adamlarsınız, İslami film festivali düzenleyeceğim, 150 bin dolar vermiyorsunuz” diyerek ayılıp bayılmasına yol açan ‘nokta’dan çok da farkı yok bunun bana sorarsanız. İhsan Kabil, hayal kırıklığını daha kibar ve soğukkanlı bir üslupla ifade etmiş yalnızca.

Dört yıla yayılan yazılarla bu sayfada ısrarla ‘İslami Sinemanın Çıkmazı’ndan söz ediyorum. Açık söyleyeyim, haklı olduğumu her seferinde daha iyi anlıyorum.

Çok uzağa gitmeye gerek yok, Nisan ayı başında büyük reklam kampanyasıyla 200 salonda gösterime giren “Somuncu Baba: Aşkın Sırrı”nın 134 bin seyirciden ötesini görememesi, en ufak bir heyecan yaratamaması neyin delaleti sizce? Uzun ve geniş bir yolun mu, bir çıkmazın mı?

Sinema konusunda çok iddialı bir başka İslamcı yazar Yusuf Kaplan, 25 Nisan tarihli Yeni Şafak’taki “Öncü kuşaklar, önden giden athlar gerek bize...” başlıklı yazısını şöyle bitiriyordu: “... Benzer atılımları yine medeniyet tasavvurumuz çerçevesinde, fikir, kültür, sanat ve medya hayatımız için de gerçekleştiremezsek, yok olmaktan kurtulamayız.”

Açın bakın Yusuf Kaplan’ın son dört beş yıldaki yazılarına, “İslami sinemacılar olarak geldik geliyoruz, ateistler savulun, bir sene içinde tamamdır bu iş!” tadında kaç yazı yazmış! Oysa şimdi “yok olmaktan” söz etmeye başlamış durumda.

İslami kesim ülkemiz sinemasında bir türlü ‘öncü athlar’ çıkaramadı, çıkaramayacak da... Onun yerine “Yatmış nice cevher silinip gitmiştir...” demeye devam edilecek.

İki hafta sonra görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

KARPUZ KABUĞUNDAN GEMİLER YAPMAK

Çok kısıtlı imkanlarla yaratıcı kısa filmlere imza atan **Ahmet Uluçay**, 2004 yılında gerçekleştirebildiği ilk uzun metrajlı filmi **"Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak"**'ta bir nevi 'sinemadan aldığı' sinemaya veriyor'du. Erken yaşta hayatını kaybeden Ahmet Uluçay gerçek bir sinema manyağı, **giderek hayata sinema gözüyle bakan bir 'sine-insan'**dı. Eğer yaşasaydı daha nice güzel filmler çekecekti kimbilir...

"D OĞADA BULUNAN DÖRT ELEMENT" DER "G.O.R.A."NIN BİÇKİN DELIKANLISI ARİF, ETRAFINDAKİ UZAYLI HEYETİNE. "SU, ATEŞ, TOPRAK, TAHTA!" O DA NE! TAHTA MI? ANADOLU İNSANININ 'TAHTA'YLA ÖZEL BİR İLİŞKİSİ VARDIR. TAHTA ANADOLU İNSANI İÇİN ULAŞILMAZ OLANA ULAŞMA KONUSUNDA BİRİNCİL BİR araçtır. Kolayca bulunabildiğinden ve 'işlenebildiğinden' olsa gerek, bir şey yaratırken akla ilk gelen hammaddedir!

1960'lerde, henüz tüyleri bitmemiş delikanlı adayları, Recep (İsmail Hakkı Taslak) ve Mehmet (Kadir Kaymaz) de hayallerine ulaşmak için bu hammaddeye güveniyorlar; yani tahtaya... Kütahya, Tavşanlı'daki Tepecik Köyü ile köyün yakınındaki kasaba arasında yazın gece-gündüz mekik dokurken, tahtadan imal etmeyi planladıkları projeksiyon cihazıyla da handiyse aşk yaşıyorlar. Bütün gece o aygıtla oynuyor, büyük bir ihtirasla üzerine titiriyor ve ne olursa olsun ellerindeki filmlere devinim kazandırmaya çabılıyorlar. Recep bir karpuzcunun, Mehmet bir berberin yanında çırak. Fakat iş, köylerinden kasabaya kaçıp sinemanın büyüülü gerçekliğine yakın durmak için bir araç teşkil ediyor. Baş koydukları bu yolda tek destekçileri var: Köyün delisi Ömer (Fizuli Caferov)...

Çok geçmeden Recep kasabayla yeni bir bağ kuruyor. Kasabanın dullarından Nezihe'nin (Gülayşe Erkoç) iki kızı ile hormonları henüz

tam anlamıyla kıpraşmaya başlamamış yeniyetme Recep, fiziksel olarak asla yaşanamayacak bir aşk üçgeninin köşegenlerini meydana getiriyorlar.

Ahmet Uluçay bu filmde bir nevi 'sinemadan aldığı' sinemaya veriyor'. Karşımızda gerçek bir sinema manyağı, giderek hayata sinema gözüyle bakan bir 'sine-insan' duruyor. "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" bu anlamda iki ayrı katmanda akan bir film. Birincisi, filmin genel hatlarıyla iki çocuğun sinema sevdası üzerinde yükselmesi. Ancak hemen bunun üstüne eklenen bir şey var ki, o da sinema ortak paydasında buluşmuş Recep, Mehmet ve Deli Ömer'in sık sık hayata sinema gözüyle bakması. Daha doğrusu sinemanın onlar üzerinde bıraktığı büyüülü etkinin dışavurumu bu.

Filmin ikinci katmanı da hayal ile gerçek arasında duran bu büyüülü etki. Zaten Uluçay filmde yaratmak istediği bu havayı şöyle tanımlıyor: "Kusursuz netlikte gölgeler için en ideal ışık olan mumlar ve kandillerle aydınlanan bu düal ortam; üzerinde gölgelerin oynadığı köy duvarları, zaten mistik ve fantastik bir sinemadır. Gölgeler, biçim bozumları, optik yanılsamalar, bütün bunların insan ruhunda yarattığı korkular; cin, şeytan ve meleklerle dolu hikayeler..."

Bu tanımlama filmdeki sinemasal atmosferi kusursuz biçimde

anlatıyor aslında. Çünkü karakterlerimizin gerçeğe bağlı zaman zaman kopuyor. Ama bu, tipik biçimde uzamdan soyutlanarak yaşanan bir 'kopuş' değil. Daha ziyade karakterlerin mekanla ve özellikle çevredeki ışık ve gölgelerle kurduğu abartılı ilişkinin tasviri. Bir illüzyon, bir yanılsama! Gece köyün taş duvarlarla örülü dar sokaklarında yürürlerken şişkin şalvarlı kadınlar hakikaten ürkünç derecede doğaüstü bir görüntü kazanıyorlar. Fakat bu Recep ve Mehmet'in dünyayı algılayış biçimi ve aslında ilk bakışta öyküyle kemik bir bağ yok gibi görünüyor. Halbuki tüm film baştan sona bu açıdan, hem de bambaşka bir gözle seyredebilir.

Aynı oranda üslupçu bir başka yöneme de Deli Ömer'e sara nöbeti geçirmeden önce -bir gece önce obtüratör adlı başbelası şeyin etkisinde kalmış olmasından kaynaklansa gerek- önünden geçen at arabasını 'kesik kesik' göstermesinde rastlıyoruz. Orada da kameranın optik efektlerine başvuruyor Uluçay. Hatta bir sahnede küçük çocukların gözüne sinema filmini güneş gözlüğü gibi takarak yönetmen tam anlamıyla hayata sinemanın arkasından baktığını, sinemasal hayallerle yoğrulduğunu ilan etmiş oluyor.

"Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" dijital video kamerayla ve amatör oyuncularla çekilmiş bir film. Oyuncuların çoğu Uluçay'ın

akrabaları. Bir dönem filmi olması, sinemayla ilgili özel bir görsel yapı taşınması ve hikayelerin zaman zaman iç içe geçmesinden dolayı filmin hem sanat ve görüntü yönetimleri hem de kurgusu kritik bir işlevsellik barındırıyor.

Mümkün olduğunca doğal ışıktaki çalışan görüntü yönetmeni İlker Berke'nin Uluçay'ın ruh halini ve kafasındaki dünyayı çok iyi anladığı bazı sahnelerde apaçık beliriyor. Ayrıntılara kadar sirayet eden başarılı sanat yönetiminin ardında ise Pınar Kesen ve Fatoş Acar isimlerini görüyoruz. Kurguda da Mustafa Preşeva ve Senad Preşeva'nın makasları çalışmış. Filmin özgün müzikleri ise Ender Akay ile Alper Tunga Demirel'e ait.

Film özyaşamsal dokunuşlarla da dolu. Ahmet Uluçay 1954 yılında, öykünün geçtiği yerde dünyaya gelmiş. Sinemayla 1960'ların ortalarında köyün ilkokuluna seyyar bir sinemanın gelmesiyle tanışmış. 12-14 yaşlarındayken de bir arkadaşıyla birlikte uzun bir deneme-yanılma sürecinden sonra tahtadan bir sinema makinesi yapmış!

Unutmadan, 2009'da uzun süredir boğuştuğu amansız hastalığa yenik düşen bu Anadolu Don Kışot'unun filmde küçük sayılabilecek bir rolü var. Mehmet'i her daim diken üstünde bırakan, Recep'in ise kafasını kazıtan berber olarak filmin tek 'kötü adam'ı...

TABU

35. İstanbul Film Festivali'nde beğeni ile izlenen ve üç bölüm halinde perdeye yansıyan "Binbir Gece"nin (As Mil E Uma Noites) aykırı yönetmeni **Portekizli auteur Miguel Gomes'in 2012 tarihli filmi "Tabu"**, hemen her haliyle, 'yaşasın sinema' diye bağırان bir yapıtı! Siyah beyaz bir görsel-işitsel şölen olmasının dışında, **melankolik bir 'iyi ki sinema var' filmi!** Hasret kaldığımız o 'başka' filmlerden..

SİNEMAYA DAİR BİR GÜZELLEME MIGUEL GOMES'İN "TABU"SU. YARATICI VE RAFİNE KISA METRAJLARININ ARDINDAN 2008'DE "AQUELE QUERIDO MÊS DE AGOSTO" ADLI UZUN METRAJLIYA SİNEFİLERİ KENDİNE HAYRAN BIRAKAN PORTEKİZLİ SİNEMACI, SİYASET BİLİMİNDEN, TARİHE, SANAT TARİHİNDEN, SOSYOLOJİYE, RESİMDEN, FOTOĞRAFA, MÜZİKTE, ANTROPOLOJİYE DEK, hemen her disiplin hakkında bilgisi ve fikri olan özel bir 'auteur'. Varoluş kaygılarımızı ve sıkıntılarımızı, gerçeküstü bir dramda, şiirsel bir bakışla perdeye yansıtan "Tabu", siyah beyaz bir görsel-işitsel şölen olmasının dışında, melankolik bir 'iyi ki sinema var' filmi! Yedinci sanatın anlatım ve stil olanaklarını, meseleli bir bakışla yoğuran yapım, sessiz sinema tarihine, hüznün dolu bir bakış da atıyor.

Tutku dolu, romantik bir aşk öyküsü fonunda, Afrika'daki Portekiz sömürgeciliği ve günümüz Portekiz'inden toplumsal bir manzara izliyoruz. Bugün ve geçmiş, 'Kayıp Cennet' ve 'Cennet' adındaki iki bölüm eşliğinde incelikli bir kurguyla izletiyor kendini. Bu iki bölümün hemen öncesinde, küçük bir açılış hikayesi de var.

Bu özel bonus, bir şekilde, ana öyküye bağlanıyor. Kaybettiği sevgili eşinin acısıyla kendini Afrika'da bulan gezginin, bir timsaha yem olması, ilk bölümdeki karakterlerden birinin izleyip içselleştirdiği filme ait.

İlk bölümde, üç ana karakter eşliğinde günümüz Portekiz'inde

dolaşıyoruz. İçli bir anlatı hakim atmosfere. Orta yaşını geride bırakmış, iyiliksever ama yalnız Pilar, yaşlı komşusu Aurora ve onun hizmetçisi olan Santa... Üç kadın, bol diyaloglu bu bölümde, varoluş acılarını bastırmak için sessiz çılgınlık atıyorlar adeta. Aurora, ölüm döşeginde Pilar'a, bir zamanlar delicesine bir aşkla bağlandığı Gian Luca Ventura adlı bir adamdan bahsediyor. Ölmeden önce son kez görmek istediğini söylüyor adamı. Pilar, bu gizemli yabancıyı bulmak için yola çıkıyor

ve ikinci bölüm açılıyor önümüzde. Sadece bir anlatıcı ve iki aşığın birbirlerine yazdıkları mektupların seslendirilmesi. Bunun dışında tamamen sessiz çekilmiş enfes bir bölüm.

Geçmişte, koloniyel dönemde Afrika'dayız. Portekiz sömürgesi altında yaşanan yasak bir aşk öyküsü izlediğimiz. Tabu dağının eteğinde, huzurlu bir evliliği olan Aurora, bir kadın avcısı olarak nam salmış yakışıklı Ventura'yla henüz ilk bakışta aşkı yaşar. Ventura'da, birçok ilişkisi dışında ilk kez 'böyle' hissetmektedir. Yasak aşk, beklenmedik acı sonuçlar doğuracaktır. Aşk budur!

Senaryosunu, yanından asla ayırmadığı, filmin oyuncularından Mariana Ricardo ile birlikte kaleme alan Gomes, görüntü bandında olduğu gibi ses bandında da döktürür. Aşk hikayesine eşlik eden ses

bandı, sömürülen yerli işçiler, doğanın, söz gelimi böceklerin ve rüzgarın sesiyle zenginleşir. Kendinizi, biraz sonra uyanacağınız bir rüyada hissedeceğiniz 'kırılğan' film, müzik seçimiyle de, görüntünün sessiz dinginliğine muhteşem biçimde eşlik eder. Ramones'den 'Baby I Love You', Mickey Gilley'den 'Lonely Wine', Conjunto Oliveira Muge'den 'Cosi Come Viene', Joana Sá'dan 'Variações Pindéricas Sobre a Insensatez' ve nihayet, Les Surfs'den, filmin hemen her anına yayılan dokunaklı 'Tú Serás Mi Baby' (Be My Baby).

Altın Ayı için yarıştığı Berlin Film Festivali'nden Alfred Bauer ve Uluslararası Sinema Yazarları Birliği (FIPRESCI) ödülleri ile dönen hüznü dram, elde ettiği on sekiz uluslararası ödülün yanı sıra, kırk da adaylıkla taçlanır. Melankolik dünya ve insan halleri filmi, insanların 'işlerin ve genel gidişatın' doğru ve iyi olmadığı konusunda hemfikir olmalarını doğrular. Mutsuzluk, yalnızlık ve kimsesizlik en önemli olgu. Ama bir aralar aşk da varmış elbet deriz. Hakiki. Sahici. Gerçek... Hep aynı anlamda bu kelime. Adaletsizlik, kölelik, eşitsizlik gibi.

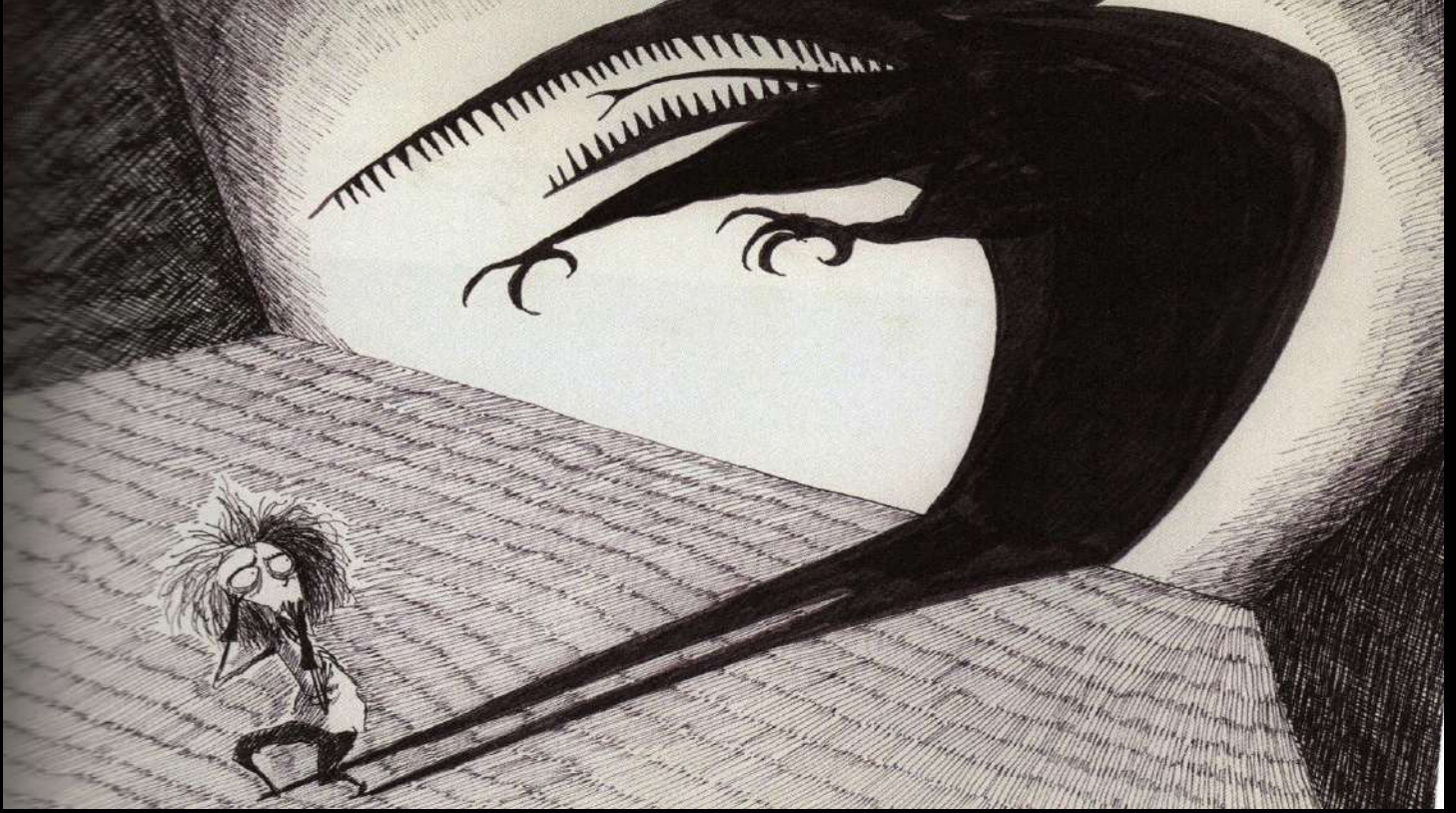
Belli bir zaman yok aslında insan için. Bütün zamanlar aynı işin aslı. Bir ara aşkın ve sevginin içinden geçilmiş mutsuzluk anları. Anlatım tekniği, çimenlikteki böceğin de hakkını verir, sevdiğini son kez görecek

olan sevgilinin de. Bir hayaletin acısı yüzünden timsaha yem olan yalnız adamı unutmayalım. Laura Soveral, Teresa Madruga, Ane Moreira, Carloto Cotta, Mariana Ricardo, Ivo Müller ve anlatıcı olarak bizzat kendi sesiyle Miguel Gomes'in başlıca rolleri üstlendikleri yapımda, Rui Poças imzalı görüntü yönetimi, Gomes'in en büyük desteğidir doğrusu.

Bir nehir akar gider içimizde, izlediğimiz acı ve hakiki oluşların ardından. Tuhaf bir melankoliye teslim oluruz. Edip Cansever'in dizeleri gibi elem yüklü: 'Söyle be! ne zamandır burada bu gemi. -Denizin değil hüznün üstünde. Belki yarın gidecek. Bir anı gelecek bir başka anının yerine. İnsan bazen ağlamaz mı bakıp bakıp kendine.'

Sömürülen yerel halk, kavuşamayacak aşıklar, onur, sadakat, tutku, dile gelmeyen zor kelimeler, öfke, kıskançlık, kibir, doğanın gücü, özgürlük, esaret, kölelik, hayaletler, unutamamak, cesaret, anılara sarılma, dostluk, dar vakitlerde söyleyememek, mutsuzluk, süssüz büyük sözler, onların kocaman anlamları, şefkat, üzerimize giyindiğimiz elem...

Edebi bir metni, ustalıkla fotoğraflar eşliğinde dinlemek gibi, bambaşka bir deneyim vaat ediyor "Tabu". Hasret kaldığımız o 'başka' filmlerden!

VINCENT

Siyah- beyaz, yaklaşık 6 dakikalık ve stop-motion tekniği ile hazırlanan **"Vincent"**, karakterimizin idolü Vincent Price'ın sesinden anlatılıyor. **Tim Burton**'ın çizgileri, ürkek ama bir o kadar gotik karakterleri Poe'ya, Price'a ve birçok korku filmine gönderme yaparak ilerliyor.

YÖNETMEN Tim Burton
YAPIM 1982 ABD
SÜRE 6 dk.

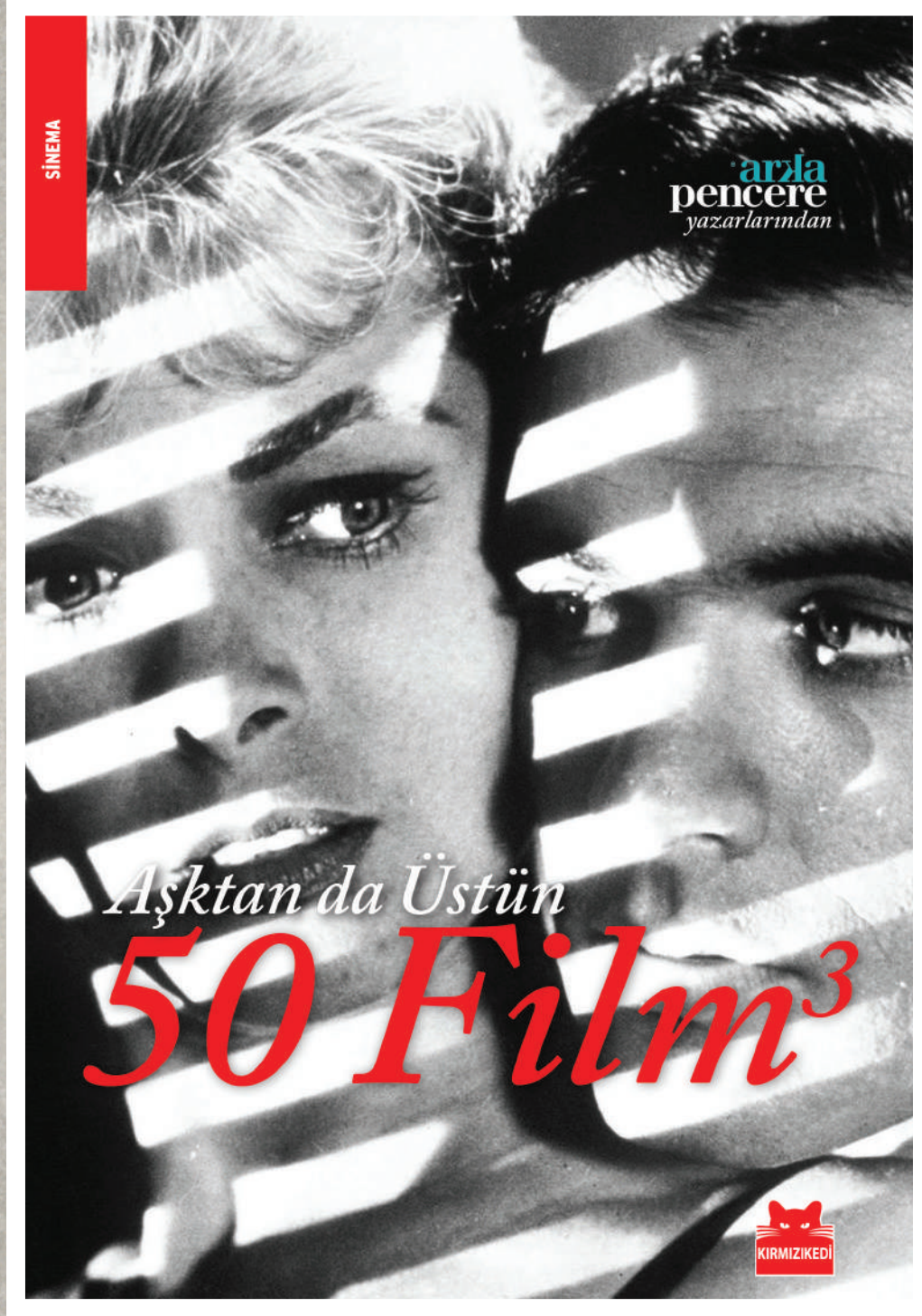
GEÇEN HAFTA CHRISTOPHER NOLAN'IN İLK VE KISA FİLMİ OLAN "DOODLEBUG"U KONUK ETTİĞİMİZ "GENÇ VE MASUM" KÖŞESİNDE bu hafta, başka bir usta Tim Burton'un kisası "Vincent"ı ağırlıyoruz. Bu iki filmin ortak özelliği, yönetmenlerin ilk filmleri olmasının yanı sıra Nolan ve Burton sinemasına giriş bileti özelliği taşımaları. Vincent da tıpkı "Doodlebug" gibi yönetmenin ileride yapacaklarının habercisi.

Yedi yaşındaki Vincent Malloy, yaşına göre bir hayli nazik fakat bir o kadar da karamsar ve karanlık hayalleri olan bir çocuktur. En büyük isteği ise Amerikalı ünlü korku filmleri aktörü Vincent Price olmaktır... Evdeki her şey onun hayal dünyasının bir parçasıdır. Köpeği Abercrombie üzerinde korkunç deneyler yapar, odasına gitmesi söylendiğinde kıyamet kulesine kapatılan bir mahkum gibi azap içinde ilerler. Ziyarete gelen teyzesini balmumuna batırıp müzesi için heykel yapmayı hayal eder.

Çünkü yaşlıları basit kitaplar okurken o Edgar Allan Poe okumaktadır...

Siyah- beyaz, yaklaşık 6 dakikalık ve stop-motion tekniği ile hazırlanan "Vincent", karakterimizin idolü Vincent Price'ın sesinden anlatılıyor. Burton'un çizgileri, ürkek ama bir o kadar gotik karakterleri Poe'ya, Price'a ve birçok korku filmine gönderme yaparak ilerliyor. Uzayan gölgeler ve ekspresyonist karamsarlığın sindiği "Vincent", Burton'un kendine has mizahının ilk tohumlarını da atıyor. Vincent, her ne kadar kendi karanlık hayal dünyasında, azap içinde kıvrınmayı hayal etse de gerçek hayatın ışıkları her defasında onun gündüz düşüne sızıveriyor. Annesi Vincent'a "Oynadığın bu oyunlar sadece kafanda" dese de Burton, aslında 'gerçek dünyayı' küçük bir çocuğun hayal dünyasına eklemiyor. Kendi gördüğünü 'gerçeğin' üstüne çıkarmayı başarıyor.

YEDİ YAZAR, YEDİ AYRI ÜSLUP
AŞKTAN DA ÜSTÜN 50 FİLM³

KİTAP SATILAN HER YERDE!

1- ANKARA'DA GÖZLER ULUSAL YARIŞMADA

Aziz Nesin ve Mahmut Tali Öngören'den bize kalan miraslardan biridir Ankara Film Festivali. Düşse kalka yıllar içerisinde yoluna devam eden festival, bu yıl dolu dolu bir programla seyirci karşısına çıkıyor. 8 Mayıs'a kadar sürecek festivaldeki Ulusal Yarışma'da 10 film yer alıyor. Bakalım "Ana Yurdu", "Çıracak", "Kalandar Soğuğu", "Melekleri Taşıyan Adam", "Memleket", "Misafir", "Rüzgarın Hatıraları", "Saklı", "Sarmaşık", "Toz Bezi" filmlerinden hangisi ipi göğüsleyecek, görecekiz.

2- "SARMAŞIK" A İTALYA'DA ÖDÜL

Antalya Film Festivali'nde En İyi Film seçilen "Sarmaşık" vizyona girdi çıktı ama festival macerası devam ediyor. Tolga Karaçelik'in

yönettiği film en son 17. Cinema Europa Festivali'nde yarıştı. İtalya'nın Lecce kentinde düzenlenen festivalde film Cinemaeuropa ödülüne değer görüldü.

3- VENEĞİK'TE BAŞKAN SAM MENDES

Sinema dünyası Cannes'a yoğunlaşmışken Venedik Film Festivali, bu yılki jüri başkanının kim olacağını açıkladı. 31 Ağustos-10 Eylül tarihleri arasında gerçekleşecek festivalde Altın Aslan ödülü, İngiliz yönetmen Sam Mendes'in başkanlığını üstleneceği jüri tarafından verilecek.

4- MİLYONLARCA EV İŞÇİSİ NE OLACAK?

"Toz Bezi" filmi tuhaf bir tartışmanın adeta nesnesi oldu.

"Birgün"de çıkan Tuğçe Madayanti Dizici'nin yazısına "Evensel"de Evrim Kaya cevap verdi. Ama bu iki yazının üzerinden koparılan fırtına memlekette bir şeyin doğru düzgün tartışılmadığının da göstergesi. Tabii bu arada olan filme, filmin gündeme getirdiği ev işçilerine oluyor. Sahi 1 milyon ev işçisinin durumu bu tartışmanın neresinde.

5- TURAGAY 18 YIL SONRA SETLERDE

"Karışık Pizza"dan sonra sinema filmi çekmeyen Umur Turagay 18 yıl sonra setlere döndü. Turagay yeni filmi "İkimizin Yerine"de bir aşk hikayesi anlatacak. Filmin başrollerinde Nejat İşler ile Serenay Sarakaya var.

ROCK FM 94.5

7. CADDE

SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA KEYİFLİ BİR YOLCULUK

BİLGEHAN ARAS'LA **7. CADDE** HER CUMA 20.00 / 22.00 ARASI
94.5 ROCK FM'DE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“ÇOCUK MASUMİYET DEMEK. ÇOCUKLARIN, KEDİLERİN VE DELİLERİN OLMADIĞI
BİR FİLM DÜŞÜNEMİYORUM.”

Ahmet Uluçay